

Entorn de l'enquesta feta als subscriptors de (ciència)

No voldríem tancar la present edició d'aquest número de (ciència) sense referir-nos, encara que sigui breument, als resultats de l'enquesta feta als subscriptors de la nostra revista.

En primer lloc creiem que tots ens hem de felicitar pel nivell de resposta assolit, que depassa a hores d'ara el 15 % i que, segons els especialistes en aquesta matèria, una resposta del 10 % és considerada com bona. En aquest sentit doncs, pensem que la primera fita està assolida a bastament.

Sense gosar fer ara cap mena de valoració sobre el resultat de l'enquesta sí que voldríem avançar que la gran majoria de respostes ens arriben plenes de sug-

geriments i això ens obliga a una valoració molt més acurada del que hom tenia previst inicialment.

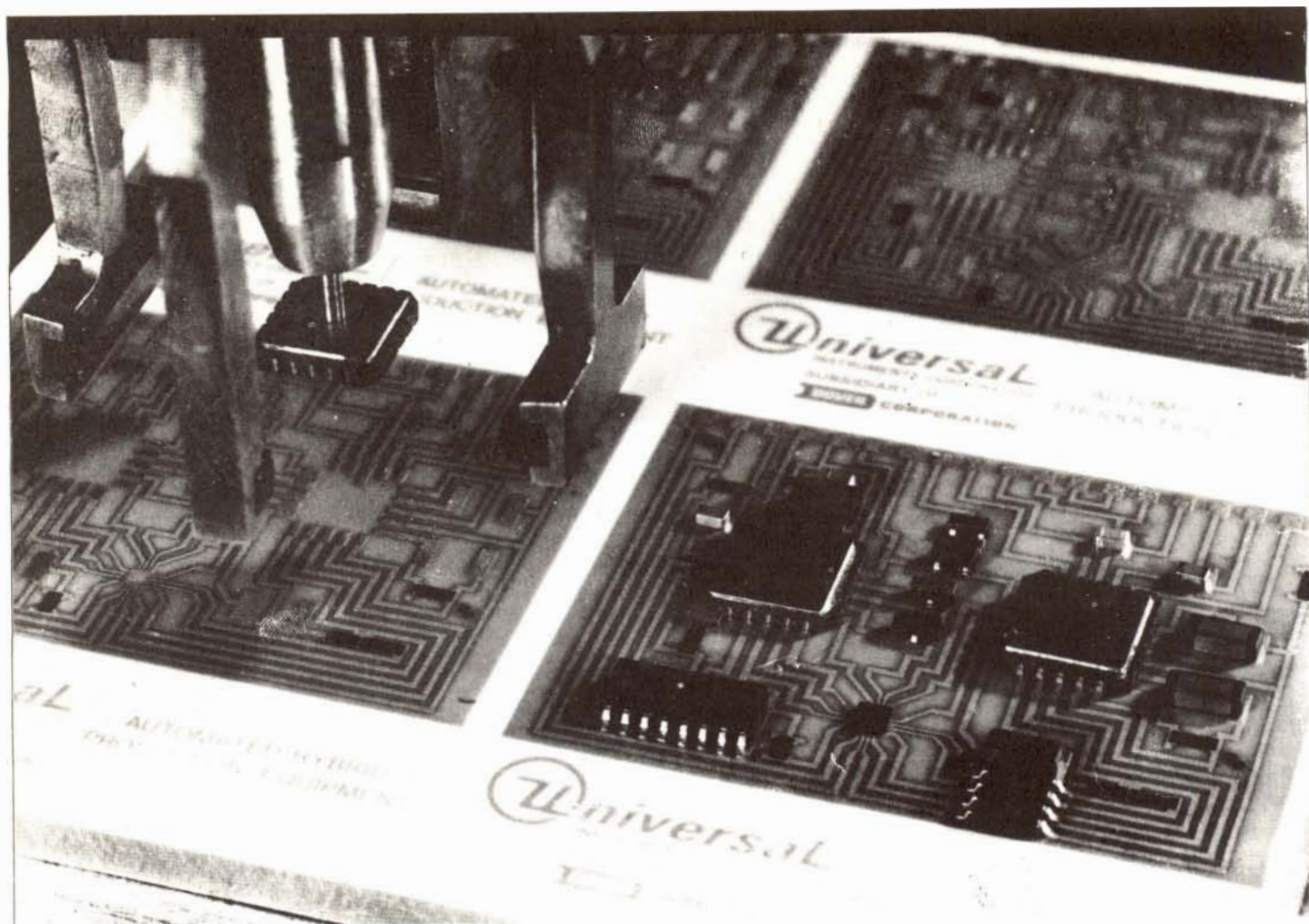
De tota manera, en el proper número de (ciència), esperem poder donar-vos a conèixer els resultats de l'enquesta, si més no, pel que fa referència a les qüestions cabdals que l'enquesta plantejava. També ens proposem analitzar obertament en els propers números de (ciència) alguns dels criteris que ens heu fet arribar a nivell de suggeriment i que presenten un interès evident, car si bé sabem que complaure a tots i a tothom és del tot impossible, en canvi estem fermament convençuts que cal incorporar a la revista tot allò que la faci millor per a tots i tothom.

Del «Silicon Valley» al Maresme, passant pel PEIN

Finalment i segons sembla s'acaba d'aprovar en Consell de Ministres dels darrers dies del mes de gener de 1984 el PEIN (Plan Electrónico e Informático Nacional), presentat per ministre d'Indústria, Sr. Solchaga. Que s'aprovi un pla d'aquest embalum ens ha de semblar bé a priori, especialment quan aquest porta més de vuit anys en preparació, passant de govern en govern, en un llarg periple que de bon segur esperem i desitgem que s'acabarà tota vegada hagi estat aprovat definitivament —i com pertoca— pel Parlament del govern central. No és propòsit manifest de (ciència), intentar ara i ací, analitzar els objectius finals de les mesures de caire macroeconòmic que el pla abasta, ni la seva previsible incidència, a curt, mig i llarg termini en els diferents sectors de referència. Ara bé, hi ha d'altres aspectes que per llur importància cal intentar valorar des d'ara. Ens referim al aspectes relacionats amb la política científica i tecnològica que proposa o no acaba de proposar clarament el PEIN.

En el camp específic de la informàtica el «Hardware» dels ordinadors i micro-ordinadors, és a dir, el que pertoca a la microelectrònica de circuits i components específicament actius, aquest hi és negligit i, consegüentment, la tecnologia de l'estat sòlid.

Pel que fa a l'electrònica de components actius, aquesta situació és gairebé idèntica i això tant pels components destinats al sector públic com pels professionals. Val a dir ací que tant el CDTI (Centro de Desarrollo Tecnológico e Industrial) com la Comisión Asesora de Investigación, sembla que gaudiran de determinats recursos en el pla i disposaran de certa autonomia a l'hora d'assignar-los. De tota manera, i voldríem estar errats, la possibilitat que el país pugui disposar dels mitjans adients pel seguiment i desenvolupament de forma mínimament autònoma, de les tecnologies capdavanteres en el camp de la microelectrònica (tecnologia de l'estat sòlid) i per tant de desenvolupar components electrònics (circuits integrats o memòries) d'alta densitat d'integració (VLSI) com poden ésser els relacionats amb tecnologies com les: bipolar, MOS, C-MOS, N-MOS, TTL i d'altres sembla que el PEIN no ho vegi ni viable ni aconsellable.

Perspectiva d'una màquina automàtica per a montar components sobre circuits impresos.

Pel que fa a d'altres mesures concretes del PEIN, sembla que hom vulgui agrupar totes les empreses del sector públic i para-estatal (Telefònica-ITT, CASA, Ministeri de Defensa i d'altres), a fi que aquestes esdevinguin un mercat més o menys captiu que viabilitzi un programa d'acció mínimament coherent. Aquesta mesura ens hauria de semblar enraonada, atès que d'altres països de l'Europa occidental ja fa temps que la practiquen d'una manera més o menys manifesta. D'altra banda la tendència a nivell internacional considera el sector de la microelectrònica com sector tecnològic altament estratègic. La mesura doncs de formar un sector públic suposadament captiu, sembla que hauria de poder garantir a una empresa estrangera de caire multinacional el seu establiment a Espanya com a soci tecnològic capdavanter en l'estat sòlid. Segons declaracions d'alts càrrecs de l'administració, han estat ja endagades, en aquest sentit converses amb divuit socis forans. Hem de pensar per tant en multinacionals com: Motorola, National Semiconductor, INTEL, TEXAS... sense oblidar les multinacionals japoneses del ram que hi podrien també estar interessades.

Des d'una perspectiva catalana i, per tant, terriblement concreta per a nosaltres, ens hem de demanar en el cas que les reflexions que hem fet siguin encertades, si el PEIN no haurà de significar al mateix temps per a Catalunya, la renúncia definitiva a tota possibilitat de recerca i innovació tecnològica en el camp ben particular de la microelectrònica.

En aquest sentit hauríem de recordar les paraules d'Enric Prat de la Riba que, com a President de la Mancomunitat, ens deia «**Un país sense tècnica és un país sense futur**». Conseqüentment hem de manifestar clarament el nostre neguit davant la possibilitat que això sigui cert i no perquè haguéssim precisament esperat que el govern i l'administració central de l'Estat ens hagués ofert intel·ligentment donar suport a un projecte per a establir a Catalunya un «Silicon Valley»* al bell mig del Maresme.

F. Solé i Planas

* Hom fa referència a l'indret de Califòrnia anomenat així, on rau un gran nombre de petites i mitjanes empreses, líders en el camp dels semiconductors i de l'innovació tecnològica.